

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

8. Septembris. Vince te ipsum: si enim te viceris, splendidiorem in cœlo,
quàm alii, qui mitiori sunt ingenio, coronam adipiscêris. S. Ignat. ad
Edmund. Auger.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Nemo solus vult esse malus ; socium
quærit, quem ut inveniat non unum, nullum
opus adhortatione ; sufficit exemplum,
quod si fuerit impunitum, omni oratione
potentius persuader sequelam.

In extraneis facilius invenietur benefi-
ctor, quam corrector; animadversio solum
erga charos sit, liberalitas etiam ad inimi-
cos se extendit, castigatio solum ad ami-
cos; quos amas, nihil in iis vitii tolera-

8. Septembris.

*Vince te ipsum : si enim te viceris, splendidior
rem in cœlo, quam alii, qui mitiori sunt
ingenio, coronam adipisci eris. S. Ignat. ad
Edmund. Auger.*

AUt vincendum, aut succumbendum
tibi est ; potentior tibi hostis es,
quam Xerxes exercitus; tu difficilior es ex-
pugnari quovis praesidio, Quot expugna-
tores urbium se vincere nesciverunt ?

Quantò nobilior mens est saxo, eò hanc
præ illo expugnare gloriösius ; aliena vi-
ctoria hostium domat corpora, non ani-
mos; victoria vero sui ipsum superat mu-
ndo, cœloque superiorē animum.

Naturam non accusa ; si alia est, quam
opra-

optares, te ipsum argue ; cur non melioriem efformas ? Non poterat fieri, ut primum efficeres, potest nunc, ut reficias. Nulla est tam pervicax, quæ correctionem recusat.

Felicitate crederes, si naturam eligere potuisses; potes nunc longè securius; nondum vitam expertus, optione hac fortuitò egisses; nunc post experientiam prudentior erit delectus, ubi te probasti : sagacius consilium est post periculum.

9. Septembris.

Afferitas in eos qui imbecilla virtutis sunt, minimè adhibenda, ne mali multò plus nascitura inde diffidentia pariat, quam exspectari possit de reprobatione acerba boni. S. Ignat. apud Bart. l. 3. n. 36.

Correctionis finis emendatio sit, ultra hanc qui premit, non est pater ; quid correctio juvat, quæ obstinationi potius, quam emendationi servit ? correctionis importunitas, pejores facit.

Quæ imbecilla sunt, nec firmam adhuc radicem egerunt, asperior aura facile evenit : seri dein solis calores, seræ tepidi Zephyri blanditiae non revocabunt ad vitorem.

Quis